

ВИСНОВОК ПРО НАУКОВУ НОВИЗНУ, ТЕОРЕТИЧНЕ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ

Калугіної Інни Олегівни на тему «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні», поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» (галузь знань 08 «Право»)

Дисертація Калугіної Інни Олегівни на тему «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні», що подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», (галузь знань 08 «Право») виконана на кафедрі історії і теорії держави та права (реорганізована відповідно до наказу від 28.11.2024 №580 з 01.02.2025 р.) та на кафедрі цивільного права юридичного факультету Запорізького національного університету. Тему дисертації затверджено на засіданні вченої ради Запорізького національного університету (протокол №5 від 21 листопада 2019 р.).

1. Ступінь актуальності теми дисертації

Дисертація Калугіної І.О. присвячена обґрунтуванню теоретико-правових засад формування антикорупційної правової політики в Україні.

Здобувачка зазначає, що впродовж десятиліть корупція залишається однією з найнебезпечніших та найбільш загрозливих проблем для сталого розвитку держав, що підриває демократичні цінності та інститути. При цьому корупційні відносини поширюються не тільки в країнах з низьким рівнем розвитку економіки та недемократичних, а й в економічно розвинених демократичних державах. В умовах глобалізації та регіоналізації корупція набуває ознак організованої злочинної діяльності, нових високоорганізованих, форм, виступаючи засобом забезпечення як корисливого, так і політичного інтересу. Корумпованість посадових осіб органів публічної влади негативно впливає на суспільні відносини в державах, спричиняє порушення прав людини, призводить до деформації діяльності державних та політичних інституцій, що, своєю чергою, детермінує зниження рівня суспільної довіри до державної влади та рівня верховенства права у світі. Результатом визнання міжнародною спільнотою корупції у якості транснаціонального явища та глобальної проблеми стало ухвалення Конвенції ООН проти корупції (2003 р.) та приєднання до неї 154 держав світу. Діяльність таких інституцій, як Управління ООН з наркотиків і злочинності, Інтерпол, Рада Європи, Група держав Ради Європи проти корупції (GRECO), Венеційська комісія, Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ), Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) все більшою мірою спрямовується на пошук та формування ефективних інструментів міжнародного та європейського співробітництва у сфері запобігання й протидії корупції.

В Україні проблеми поширення корупції, поряд із руйнівним впливом на економічний розвиток і демократію, створюють загрозу національній безпеці,

суттєво ускладнюють функціонування Української держави, відновлення її територіальної цілісності й суверенітету, підбивають довіру і підтримку з боку міжнародних партнерів. Попри низку важливих кроків у сфері запобігання й протидії корупції в Україні за останні десять років, насамперед, ухвалення низки антикорупційних законів та створення нових антикорупційних органів, таких як Національне агентство запобігання корупції (НАЗК), Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП), Вищий антикорупційний суд (ВАКС), Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (АРМА) та окремі позитивні результати у діяльності цих органів упродовж 2022 та 2023 років, суттєвого зменшення корупції не вдалося досягти. За даними індексу сприйняття корупції 2024 р. в країні зберігається високий рівень корупції і Україна отримала 35 балів зі 100 можливих та посіла 105 місце з-поміж 180 країн світу.

Актуальність дослідження теоретико-правових засад формування антикорупційної правової політики в Україні підсилює і євроінтеграційний напрям політичного й правового розвитку, взяті на себе зобов'язання у сфері запобігання й протидії корупції. Ефективна боротьба з корупцією значною мірою залежить від науково обґрунтованої антикорупційної стратегії та антикорупційної правової політики, які втілюють політичну волю щодо забезпечення інституційних, нормативних, інфраструктурних та інших запобіжних заходів, здійснюють комплексний вплив на суспільні відносини з метою запобігання поширення корупції. На жаль, вітчизняний правовий досвід свідчить про наявність системних проблем на рівні розробки, ухвалення та реалізації антикорупційної стратегії та антикорупційної правової політики в Україні. За таких умов дослідження правових засад формування антикорупційної правової політики в Україні є актуальною нагальною практичною проблемою, яка потребує теоретико-правового осмислення, теоретичного узагальнення відповідних галузевих розробок, виявлення особливостей антикорупційної правової політики, проблем і пріоритетних напрямів її формування та реалізації.

Здобувач правильно визначає зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано в межах планів наукових досліджень Запорізького національного університету на 2016-2020 та 2020–2025 роки, проєкту «Загальноєвропейська конвергенція правових, економічних та культурологічних основ попередження корупції» номер проєкту 611790-EPP1-2019-1-UA-EPPJMO-MODULE в межах напряму «Жан Моне» (Jean Monnet) Програми ЄС Erasmus+ за підтримки Виконавчої агенції з питань освіти аудіовізуальних засобів і культури ЄКЄС (EACEA EU), проєктів прикладних досліджень з фінансуванням за рахунок коштів Державного бюджету України «Інституціоналізація антикорупційних трансформацій законодавства і практики його застосування у сфері публічно-правових відносин в Україні» (2020-2022 рр., 0120U102041), «Елімінація корупційних загроз національній безпеці України інструментами міжнародного права із застосуванням цифрових технологій» (2023-2025 рр., 0123U100979). Робота

пов'язана із підготовкою змін до національного законодавства та безпосередньо стосується Антикорупційної стратегії на 2021–2025 рр. (затвердженої Законом України від 20.06.2022 р. «Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 рр.»), Державної антикорупційної програми на 2023–2025 рр. (затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2023 р. № 220).

2. Наукова новизна, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Наукова новизна отриманих результатів дисертації «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні» зумовлена як сукупністю поставлених завдань, так і способами їх виконання. Дисертаційна робота є одним із перших у вітчизняній науці комплексним дослідженням теоретико-правових засад формування антикорупційної правової політики в Україні. У дисертації висунуто й обґрунтовано низку важливих для юридичної науки положень, висновків і узагальнень, основними з яких є такі : *уперше*: проаналізовано генезу осмислення корупції та антикорупційної політики, виокремлено та охарактеризовано п'ять основних етапів, кожний із яких має свої особливості та відображає трансформацію загальних уявлень про корупцію як стан моральної деградації суспільства до комплексного аналізу причин, змісту й наслідків корупції, результатом якого стають її легальне тлумачення, прийняття комплексу нормативно-правових актів, спрямованих на запобігання і протидію корупції на міжнародному, європейському та національному рівнях, розробка і реалізації антикорупційних політик (антикорупційних стратегій) у зарубіжних країнах, у т.ч. антикорупційної правової політики України; обґрунтовано спільні риси антикорупційної політики й антикорупційної правової політики за критеріями сфери охоплення, інструментарію, підходів і методів реалізації та основними суб'єктами, виокремлено особливості антикорупційної правової політики; запропоновано авторську інтерпретацію поняття «антикорупційна правова політика», яке тлумачиться як особливий різновид державної та правової політики, що відображає правову стратегію й тактику у сфері запобігання й протидії корупції, є науково обґрунтованою, послідовною, системною діяльністю інститутів та органів держави (насамперед, антикорупційних), атрибутивними рисами і властивостями якої є : державно-вольовий характер і владно-імперативний зміст; спрямованість на запобігання й протидію корупції; втілення у правотворчій, правозастосовній, інтерпретаційно-правовій та організаційно-правовій діяльності; здійснення правовими методами і засобами; публічний, офіційний характер; у демократичних країнах передбачає залучення інститутів громадянського суспільства, діяльність яких має антикорупційну спрямованість; *удосконалено*: положення про методологію дослідження теоретико-правових засад формування антикорупційної правової політики, яка є комплексним утворенням, що поєднує: домінуючий світогляд, який утілюється у філософсько-світоглядних підходах (цивілізаційний, діалектичний, антропологічний, аксіологічний); тип наукового мислення, який постає у єдності та взаємодоповнюваності загальнонаукових методів

(системного, структурно-функціонального, формально-логічного, порівняльно-історичного, феноменологічного, герменевтичного) і принципів пізнання (принципи історизму, об'єктивності та детермінізму); конкретнонаукові підходи та методи (історико-правовий, формально-догматичний, порівняльно-правовий, логіко-юридичний); положення про співвідношення понять «державна політика», «антикорупційна політика» та «антикорупційна правова політика», яке розкривається через співвідношення категорій загальне, особливе, одиничне; положення, що нормативно-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні тісно пов'язані з тлумаченням корупції як глобальної комплексної проблеми, прийнятими правовими актами, спрямованими на запобігання й протидію корупції на трьох рівнях - міжнародному, європейському та національному, визнанням і впровадженням міжнародних і європейських антикорупційних стандартів, що втілюються у статичному й динамічному аспектах антикорупційної правової політики; висновок, що стратегічне планування антикорупційної правової політики ґрунтується на нормативно-правових засадах, урахує особливості рівня та сфер поширення корупції в країні, визначає загальний контекст, керівні й пріоритетні напрями, передбачає комплексне, системне здійснення правових, політичних, організаційних, фінансових, технічних заходів, спрямованих на запобігання й протидію корупції, наявність чітких критеріїв оцінки їх реалізації та системний моніторинг за реалізацією антикорупційної правової політики та антикорупційної стратегії в країні; положення про основні напрями й засоби оптимізації формування й реалізації антикорупційної правової політики на нормативному, інституційному рівнях та на рівні реалізації антикорупційної правової політики; *дістали подальшого розвитку*: положення про основні напрями й аспекти дослідження корупції та антикорупційної політики у сучасній вітчизняній та зарубіжній юридичній науці; систематизація та характеристика основних наукових підходів до формування антикорупційної політики, таких, як : правовий, політико-правовий, інституційно-правовий, соціально-економічний, міжнародний; висновки про основні напрями формування та розвитку антикорупційної правової політики у зарубіжних країнах, а саме: розробка антикорупційних стратегій як спеціальних документів стратегічного, довгострокового характеру для формування та встановлення загального контексту та керівних засад запобігання й протидії корупції; наявність широкої антикорупційної нормативної бази; створення спеціалізованих органів боротьби з корупцією; забезпечення інституційної спеціалізації в антикорупційній сфері; наявність різноманітних моделей організації спеціалізованих органів боротьби з корупцією; розширення змісту та сфери використання антикорупційних заборон, обмежень та обов'язків; поширення практики включення до антикорупційного законодавства суб'єктів іноземних посадових осіб, у т.ч. працівників міжнародних організацій; криміналізація корупції та злочинних діянь, пов'язаних з нею, шляхом розширення юрисдикції та кримінального переслідування за корупцію транснаціонального характеру; вдосконалення правового регулювання фінансування діяльності політичних партій; правове регулювання лобістської

діяльності; вдосконалення правового регулювання відмивання коштів; характеристика основних проблем у формуванні й реалізації антикорупційної стратегії та антикорупційної правової політики в Україні на нормативному, інституційному та на рівні її реалізації.

Методи дослідження. Для досягнення наукової об'єктивності результатів, всебічного висвітлення предмета дослідження застосовано методологію, яка поєднує: 1) домінуючий світогляд, який утілюється у філософсько-світоглядних підходах (цивілізаційний, діалектичний, антропологічний, аксіологічний); 2) тип наукового мислення, який постає у єдності та взаємодоповнюваності загальнонаукових методів (системного, структурного, функціонального, формально-логічного, порівняльно-історичного, періодизації, феноменологічного, герменевтичного) і принципів пізнання (історизму, об'єктивності та детермінізму); 3) конкретнонаукові підходи та методи (історико-правовий, формально-догматичний, порівняльно-правовий, логіко-юридичний).

Серед методологічних підходів, які визначають загальну спрямованість дослідження, використовувались : цивілізаційний – в осмисленні чинників виникнення корупції, її сприйняття впродовж історії, для визначення місця й ролі антикорупційної правової політики у вітчизняному та зарубіжному правовому досвіді (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1, 3.1, 3.2); діалектичний – при дослідженні впливу реалізації антикорупційної правової політики на рівень корупції в країні, аналізі нормативних засад антикорупційної правової політики на міжнародному, європейському та національному рівнях, в осмисленні взаємозв'язку антикорупційної політики та антикорупційної правової політики (підрозділи 2.1, 2.2., 3.2); аксіологічний – при визначенні зв'язку антикорупційної правової політики із культурою, світом людських значень, сенсів, норм, цінностей, ідеалів (підрозділ 1.1, розділ 2, розділ 3); антропологічний – для розуміння природи, причин і наслідків корупції, її нерозривного зв'язку з людським фактором; для визначення особливостей формування й реалізації антикорупційної правової політики у зарубіжних країнах, крізь призму правової свідомості й правової культури (підрозділи 1.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2).

У роботі використовувалися загальнонаукові методи і засоби пізнання, а саме : системний і структурний – у світлі якого антикорупційна правова політика постає системою, що складається з відповідних компонентів і набуває ознак структурованості (підрозділи 2.1, 2.3, 3.2); функціональний – у розумінні реалізації антикорупційної правової політики (підрозділи 2.2, 2.3, 3.2); в обґрунтуванні напрямів і засобів формування антикорупційної правової політики (підрозділ 3.2); феноменологічний – в осмисленні явища корупції (підрозділ 1.1, 3.1); герменевтичний – при формуванні понятійного апарату дослідження, розкритті змісту основних понять (підрозділ 1.3, 2.2, 2.3); комунікативний – у дослідженні інтегративно-комунікативних зв'язків при формуванні та реалізації антикорупційної правової політики (підрозділ 2.1, 2.2, 2.3, 3.2); типологічний – для виокремлення основних напрямів і аспектів дослідження антикорупційної правової політики в юридичній науці (підрозділ

1.2, 1.3); статистичний – для характеристики кількісних показників, які відображають рівень корупції в Україні та зарубіжних країнах (підрозділи 3.1, 3.2); експлікації – в осмисленні явища корупції (підрозділ 1.3). У роботі використовувалися загальнонаукові принципи, а саме - історизму, об'єктивності, детермінізму, конкретності та діяльнісний підхід.

Серед конкретнонаукових підходів і методів використовувались: доктринальний – у тлумаченні державної політики, антикорупційної правової політики, правової політики (розділ 2, підрозділ 3.2); історико-правовий при дослідженні генези осмислення корупції та нормативних засад формування антикорупційної правової політики (підрозділ 1.2, 1.3, 2.1); формально-догматичний підхід – при тлумаченні антикорупційних норм і антикорупційної політики, при розкритті змісту й сутності юридичних понять (підрозділ 1.3, розділ 2); порівняльно-правовий метод дозволив проаналізувати й вітчизняний і зарубіжний досвід формування та реалізації антикорупційної правової політики, виявити в них спільні риси та особливості, обґрунтувати позитивні практики, використання яких сприятиме оптимізації формування антикорупційної правової політики в Україні (підрозділ 3.1, 3.2); логіко-юридичний сприяв формулюванню дефініції: «антикорупційна правова політика» (підрозділ 2.1).

Теоретичну базу дослідження склали праці вітчизняних і зарубіжних теоретиків права, а також фахівців галузевих юридичних наук, які зробили вагомий внесок у дослідження державної політики, правової політики, державної антикорупційної політики.

Нормативну базу дисертаційного дослідження склали вітчизняні та міжнародні правові акти, насамперед, такі як : Конституція України, закони України, укази Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, накази Національного агентства з питань запобігання корупції та інші нормативно-правові акти, міжнародні нормативно-правові акти, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, законодавство зарубіжних країн (конвенції, декларації, закони) у сфері запобігання й протидії корупції.

Емпіричну базу дослідження становлять антикорупційні стратегії та програми, довідкові видання, статистичні дані, рейтинги, індекси, експертно-аналітичні, соціологічні дослідження, що здійснюються науково-дослідними інститутами, організаціями (міжнародними і національними).

Теоретичне й практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що в дисертації сформульовано й обґрунтовано положення, висновки і пропозиції, які можуть бути використаними : науково-дослідній діяльності для подальшої розробки теоретичних і прикладних проблем формування антикорупційної правової політики в Україні, удосконалення правової культури українського суспільства, реформування публічної влади в Україні в контексті утвердження європейських правових стандартів; правотворчій та правозастосовній діяльності: низка положень і пропозицій може стати частиною заходів, спрямованих на оновлення вітчизняного законодавства у сфері запобігання й протидії корупції, розробки антикорупційних стратегій, формування правової культури українського суспільства, окремих його груп,

насамперед правової культури суддів, публічних службовців у напрямі формування нульової терпимості до будь-яких проявів корупційних діянь; у навчальному процесі матеріали можуть бути використані при підготовці навчально-методичних матеріалів з дисциплін «Теорія держави та права», «Судові та правоохоронні органи України», а також теорії публічного адміністрування, порівняльного правознавства та викладанні відповідних навчальних дисциплін у вищих навчальних закладах України (акт впровадження Запорізького національного університету від 23.01.2025 р.).

3. Наукові публікації, у яких висвітлені основні наукові результати дисертації, та повнота опублікування результатів дисертації

Публікації в наукових фахових виданнях України, категорія «Б»:

1. Калугіна І. О. Суб'єкти формування, реалізації та забезпечення антикорупційної правової політики в Україні. URL: *Південноукраїнський правничий часопис*. 2020. № 4. С.133-141. URL : ulj.oduvs.od.ua/archive/2020/4/25.pdf.

2. Калугіна І.О. Антикорупційна правова політика: природа і зміст. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2021. № 4. С. 28-37. URL : <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/03/7.pdf>

3. Калугіна І.О. Проблеми вдосконалення антикорупційної політики в Україні у контексті сучасних викликів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО. Вип. 85. Ч. 1*. Ужгород, 2024. С.71-77. URL : <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/10/85-part-1.pdf>.

4. Калугіна І.О. Удовика Л.Г. Поняття корупції: наукові підходи та легальне тлумачення. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 12. С.67-71. URL : http://lsej.org.ua/1_2025/15.pdf.

Публікація в іноземному виданні :

5. Калугіна І.О. Удовика Л.Г. Світовий досвід реалізації антикорупційної політики в приватно-правовій сфері. *Annali d'Italia. Scientific journal of Italy*. 2024. № 61. С. 36-42. URL : <http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2019/6/35.pdf>.

Особистий внесок здобувача. У статті «Світовий досвід реалізації антикорупційної політики в приватно-правовій сфері» (співавтор Удовика Л.Г.) внеском здобувача є узагальнення досвіду зарубіжних країн щодо протидії корупції у приватноправовій сфері. У статті «Поняття корупції : наукові підходи та легальне тлумачення» (співавтор Удовика Л.Г.) внеском здобувача є систематизація основних підходів до визначення сутності корупції та обґрунтування наукової доцільності використання широкого підходу до тлумачення корупції.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

1. Калугіна І.О. Антикорупційна політика в Україні: поняття і зміст. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Юридичні науки: проблеми та перспективи»*, м. Запоріжжя, 26-27 червня 2020 р. Запоріжжя,

2020. С. 28-30.

2. Калугіна І. О. Антикору́пційний складник правової політики України. *Правова освіта та правова наука в умовах сучасних трансформаційних процесів : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Запоріжжя, 20 листопада 2020 року / за заг. ред.. Т.О. Коломoeць. Запоріжжя : ЗНУ, 2020. С. 62-64.

URL : https://www.znu.edu.ua/faculty/law/nauka/_osv__ta_ta_pravova_nauka_v_umovakh_suchasnikh_transformats__jnikh_protse__v_2020.pdf.

3. Калугіна І. О. До питання про поняття й сутність корупції *Запорізькі правові читання: матеріали Щорічної міжнародної науково-практичної конференції*, м. Запоріжжя, 19–20 травня 2021 року / за заг. ред. Т.О. Коломoeць. Запоріжжя : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 428 с. С. 72-75. URL :

https://www.znu.edu.ua/faculty/law/nauka/_schor__chnoyi_m__zhnarodnoyi_naukov_o-praktichnoyi_konferents__yi_zapor_z_k__pravov__chitannya_2021.pdf.

4. Калугіна І. О. Проблеми та перспективи вдосконалення антикорупційної політики у контексті сучасних викликів. *Збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції «Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід»*. Тернопіль, ЗУНУ, 28 квітня 2023 року. Тернопіль. С.68-71. URL : <http://confuf.wunu.edu.ua/index.php/confuf/article/view/1113/1090>.

5. Калугіна І.О. Проблеми формування і реалізації антикорупційної політики: досвід Китаю. *Правова освіта та правова наука в умовах сучасних трансформаційних процесів : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Запоріжжя, 24 жовтня 2024 року / за заг. ред. Т.О. Коломoeць. Запоріжжя : ЗНУ, 2024. С.57-60. URL : https://www.znu.edu.ua/faculty/law/nauka/2024/_konferents__yi_pravova_osv__ta_ta_pravova_nauka_v_umovakh_suchasnikh_transformats__jnikh_protse__v.pdf.

Повнота опублікування результатів дисертації засвідчується таблицею 1.

Таблиця 1 – Повнота опублікування результатів дисертації

№	Наукова публікація здобувача		Підрозділи дисертації, що висвітлюються
	Назва	Видання	
1.	Суб'єкти формування, реалізації та забезпечення антикорупційної правової	<i>Південноукраїнський правничий часопис</i> . 2020. № 4.	2.3 3.2

	політики в Україні.	С. 133-141.	
2.	Антикорупційна правова політика : природа і зміст.	<i>Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»</i> . 2021. № 4. С. 28-37.	1.3 2.1 3.2
3.	Проблеми вдосконалення антикорупційної політики в Україні у контексті сучасних викликів	<i>Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО</i> . Вип. 85. Ч. 1. Ужгород, 2024. С.71-77.	2.2 2.3
4.	Світовий досвід реалізації антикорупційної політики в приватно-правовій сфері.	<i>Annali d'Italia. Scientific journal of Italy</i> . 2024. № 61. С. 36-42.	1.2 2.1 2.2 2.3 3.1 3.2
5.	Поняття корупції : наукові підходи та легальне тлумачення.	<i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2024. № 12. С.67-71.	1.1 2.1 2.2 3.1

ВИСНОВОК

Ознайомившись із представленою для попередньої експертизи дисертацією Калугіної І.О. «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні» та науковими публікаціями, у яких висвітлені основні результати дослідження, вважаємо, що:

1. Дисертація **Калугіної Інни Олегівни** на тему «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні» є фундаментальним науковим дослідженням з актуальних питань, характеризується єдністю змісту, містить наукові результати, яким властива наукова новизна, обґрунтованість, теоретичне та практичне значення, а отже свідчить про істотний особистий внесок здобувача у розвиток теорії держави та права. Усі результати та положення, що виносяться на захист, одержані здобувачем особисто.

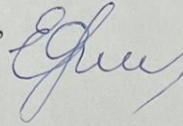
За актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, теоретичною і практичною цінністю отриманих наукових результатів рецензована робота

відповідає вимогам, які передбачені п. 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 зі змінами, внесеними Постановами Кабінету Міністрів № 341 від 21.03.2022, № 502 від 19.05.2023, № 507 від 03.05.2024).

2. Рекомендувати дисертацію Калугіної Інни Олегівни на тему «Теоретико-правові засади формування антикорупційної правової політики в Україні» до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» (галузь знань 08 «Право») у разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент:

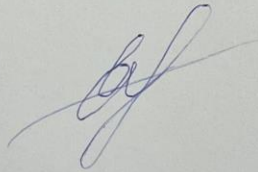
завідувач кафедри цивільного права
Запорізького національного університету,
доктор юридичних наук, професор

Д.О. Єрмоленко

Рецензент:

доцент кафедри цивільного права
Запорізького національного
університету, кандидат
юридичних наук, доцент

І.В. Пелех